

Nekonečné čekání na „evropské řešení“

svobodny-svet.cz/nekonecne-cekani-na-evropske-reseni

15. září 2022

Což tak nepálit plyn v německých elektrárnách? Zastavit konečně emisní povolenky? Nebo rovnou zastavit celý Green Deal? Protože to jsou skutečné příčiny současného evropského průšvihů.

Ceny energií se vydaly svižně vzhůru loni v srpnu. Válku Rusko rozpoutalo letos v únoru. Teď je září a my stále čekáme na něco, čemu politici říkají „evropské řešení“. Ti mají za důležité, aby toto řešení, bylo společné a tak nějak německé. Protože Německo je nejdůležitějším státem z těch, kterých se týká cenami plynu odstartovaná energetická krize. Jenže velké a důležité Německo je také původcem toho, co se nyní děje.

Německý ministr Robert Habeck (Zelení) před pár dny prohlásil, že si Spolková republika ponechá do jara v záloze dvě ze tří posledních jaderných elektráren, i když je při tom odpojí od sítě. Jenže ještě na konci srpna ministr obdržel dopis

Guido Knotta, ředitele společnosti Preussen Elektra, jež tyto elektrárny provozuje. Ten v dopise uvedl, že takové řešení je technicky nemožné. Upozornil na to německý deník Handelsblatt, v tuzemsku o tom informoval týdeník Echo ([zde](#)). Leč, mají-li být elektrárny odpojeny, není takové řešení podle Knotta možné. „*V takovém případě není, při omezených možnostech reaktoru, opětovné spuštění v pokročilém roztaženém provozu proveditelné a už vůbec ne v krátkodobém horizontu během jednoho týdne,*“ uvedl ředitel. Rozpor mezi představou ministra a konstatováním člověka z praxe názorně ilustruje, proč německá přestavba energetiky Energiewende a Green Deal způsobily současný tristní stav v Evropě. Stojí za ním naprostá ignorance faktů a zákonitostí ze strany politiků. Ti mají v Německu, v Česku i v dalších státech k dispozici dostatek informací o tom, jak energetiku skutečně funguje a jak fungovat nemůže. Ve všech členských státech EU je také k dispozici dostatek odborníků z praxe, kteří mohou tyto záležitosti politikům dále přiblížit a vysvětlit. Jenže jejich informace nikdo z rozhodujících politiků nebere vážně.

Návrhy na zrušení či alespoň pozastavení emisních povolenek, jež uměle zvyšují cenu tak zatím padají pod stůl. Přitom je to krok, který se dá provést velmi jednoduše a jeho dopad na cenu je jednoznačný. Návrh na to, aby Německo přestalo pálit plyn v elektrárnách a nechalo jej jen pro průmysl a domácnosti si nikdo ani netroufl přednést. A zase, nejen Německo. Také Česko a další státy, jež mají dostatečné produkční kapacity v jiných zdrojích (uhlí, jádru, vodě). Zabily by se tím dvě mouchy jednou ranou – závěrné plynové elektrárny (dodávající jen ve špičce) by přestaly drasticky zvyšovat ceny elektřiny na burze a snížila by se celková spotřeba zemního plynu. Proveditelné by to bylo zase celkem jednoduše.

Místo toho raději ministři uvažují o „zastropování“ cen plynu z Ruska. Zcela přitom ignorují (opět) fakt, že takové rozhodnutí není v jejich rukách. Neboť to vyžaduje souhlas druhé strany, která by takovým souhlasem samozřejmě šla zcela proti svým

zájmům, čili očekávat její souhlas je čirá zhůvěřilost. Podobná jako ta, že ministři odpovědní za energetiku v jednotlivých členských státech dali úkol Evropské komisi, aby připravila návrhy, jak se z té současné energetické „louže“ dostat. Nijak jim přitom nevádí, že dosavadní návrhy EK představovaly cestu „z louže pod okap“, nikoli funkční řešení.

Čekat na nějaké evropské řešení je zjevně hloupost. Pochopila to konečně i česká vláda, když se včera rozhodla pro zastropování cen plynu a elektřiny. Otázkou teď je, zda to pochopili i všichni poslanci a senátoři, kteří vládní návrh ještě musí schválit. Nebo zda někoho z nich nenapadne celý návrh shodit jako málo sociální. I takové věci se totiž v parlamentech stávají. Pak bychom byli opět na začátku a pomoc lidem a firmám by byla zase v nedohlednu.

A ještě je potřeba mít na paměti jednu věc, která může zamíchat kartami. Tedy právě to „evropské řešení“, jež je stále v nedohlednu. Protože ministr financí Stanjura poznamenal již na vládní tiskové konferenci k oznámení zastropování, že pokud by naše řešení nebylo kompatibilní s tím unijním, muselo by se to naše nějak upravit. S ohledem na to, jak zatím návrhy Evropská komise vypadaly, bychom se snadno místo cenového stropu mohli dočkat přidělového hospodářství. Protože v Bruselu současný průšvih vnímají jako jedinečnou šanci na to, jak lidi donutit k drastickému snížení spotřeby a tím dosáhnout poklesu emisí oxidu uhličitého. Doslova za každou cenu...

| [Přemysl Souček](#)

■ ■ ■ ■ ■ (5 votes, average: 5,00 out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> **Pravidla diskuze**

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> **Jak poslat článek?**

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

